

II Exposició Internacional d'Ex-Libris al Museu Ramon Pané

La Fundació Catalunya-Amèrica de Sant Jeroni de la Murtra s'honora en acollir fins a finals de febrer la II Exposició Internacional d'Ex-Libris al Museu Ramon Pané.

Aquesta mostra té com a nucli els ex-libris de la Biennal Itàlia-Espanya a la qual s'han sumat d'altres aportacions d'ex-libristes fetes expressament per aquesta mostra. El nucli de la biennal està dedicat a l'ex-librista italià Tranquillo Marangoni i al dibuixant, pintor i poeta Alexandre de Riquer i Inglada (Calaf, 1856 - la Ciutat de Mallorca, 1920). Riquer fou l'introduïdor de l'art de l'ex-libris a Catalunya, el gran mestre de l'ex-libris modernista català.

L'acte inaugural es va celebrar el passat dia 23 de novembre a la seu del museu Ramon Pané en un acte acadèmic. **Joan-Lluís de Yebra**, filòleg i col·leccionista d'ex-libris, comissari de la mostra, va glossar les característiques artístiques dels ex-libris exposats i la personalitat dels seus autors. **Antonio Grimaldi** ex-librista, pintor i gravador italià, va explicar que aquesta és l'edició d'una mostra que va néixer a Ortona (Itàlia) i que s'ha celebrat successivament Itàlia-Turquia, Itàlia-Austria, i l'actual Itàlia-Catalunya que es presentarà

també a Israel i a Amèrica. La presidenta de la Fundació Catalunya-Amèrica, **M. Teresa Rosés**, digué uns mots d'agraïment a les persones vingudes de diversos països i als qui en el decurs d'aquests anys han donat suport a les activitats del museu i va declarar oberta la mostra.

Hi assistiren entre d'altres el col·leccionista d'ex-libris F. Bernal Sigalés, els ex-libristes Oriol M. Diví, Teresa Costa i els pintors Jaume Rodés, Rafael Pujals, Quim Pintó i Leng Bing Chuan.

El cantautor mexicà, **Rubén Olivera**, va oferir dues composicions dels coneguts cantautors sudamericans Mercedes Sosa (xilena) i Silvio Rodríguez (cubà).

Signes artístics de pertinença

Un ex-libris és una vinyeta que serveix per identificar el nom del propietari de la biblioteca a què pertany un llibre determinat. A continuació del mot ex-libris ha de figurar el nom del propietari del llibre o uns símbols que el caracteritzin. L'ex-libris és fixat a la part interior de la tapa del davant del volum. Jo recordo aquell ex-libris de pobre que es posava a l'interior de molts llibres escolars i que deia en vers amb deliciosa ingenuïtat infantil: "Si este libro se perdiese, como puede suceder es de un

pobre estudiante que lo ha de menester, si quieres saber su nombre aquí abajo lo pondré...". Podríem dir que l'ex-libris és un segell personal que, alhora, personalitza cada llibre.

Primer només els palaus i els monestirs tingueren ex-libris, ja que eren els únics propietaris de llibres. Després, amb la invenció de la impremta i l'augment consegüent de

Ex-Libris elaborat pel monjo benedictí Oriol M. Diví per a la Fundació Catalunya-Amèrica.

